

GLAS HALF VOL OF HALF LEEG

In zijn nieuwjaarstoespraak heeft voorzitter Henk Raedts van de Centrale van Ouderenverenigingen over zijn schouder heen een blik in het verleden geworpen. "Hoe kijken we op de afgelopen tien jaar terug", filosofeerde hij. Alles heeft twee kanten. De een vindt het erg dat de bejaardenhuizen zijn gesloten, waardoor ouderen 'gedwongen worden' om thuis te blijven wonen, een ander moet er niet aan denken zijn huis te moeten verruilen voor een kamer in een tehuis. De een zoekt de rust en zorg, waar de ander van gruwet.

De vergrijzing (over tien jaar zijn er meer dan twee miljoen 75-plussers, 750.000 meer dan nu) zorgt voor een groeiende druk op mantelzorgers en professionele hulpverleners, zeker als die ouderen thuis blijven wonen. Ook de kosten van gezondheidszorg blijven omhoog gaan. Van de andere kant: veel van deze ouderen zijn nog gezond, willen eropuit, hebben geld te besteden. En als oppasgrootouders of vrijwilligers dragen ze ook nog flink bij aan de economische groei. Mensen met een beperking strijden nog steeds om gelijke mogelijkheden als niet-gehandicapten. Anderzijds erkennen twee van de drie gehandicapten dat ze nog nooit zo vrij hebben kunnen doen wat ze willen als nu. Het is goed, maar kan altijd beter. Er blijft dus genoeg te doen. "Het is aan ons om het op te pakken en er wat van te maken. Alleen kun je niks maar samen kunnen we alles", aldus Raedts.

ZOGEZEGD

"Eén haar op een hoofd is heel weinig.
Eén haar in de soep is al te veel."

*Voorzitter Henk Raedts van
de Centrale van Ouderenverenigingen*